

כהנא נאם, אנשיו קיללו, מישמר- הגבול עשה את המלאכה מישמר כהנא

נער ערבי נגרר למעצר אחרי הפגנת כהנא ביפו
-תראו שוטר, תברחו ממנו מרוב פחד!

בטיפול רפואי. "איש מישמר-הגבול שעמד לירי, לא הפסיק להציק לי. תנסה לברוח, ואני מייד יורה בך ומפוצץ לך את הפרצוף!" הוא אמר לי. בחצות הוחזר ג'ודה לתחנת-המישמר. במשך שלוש שעות עמדת שם וחיכיתי לחוקר. עמדתי על הרגליים. פחדתי לשבת. לא רציתי שירביצו לי עוד פעם. ביצו לפנות בוקר, אחרי חקירה קצרה, שיחררו אותי.

חווייה ישראלית

את המרחק מתחנת המישמרה לביתו — מרחק של עשר דקות — עשה ג'ודה המפחד והעייף בשעה. "כל הלילה לא ישנו. חיכינו לג'ודה", אומרת נג'ואה אבו-שחאדה. "אחרי תו הגדולה סבלה מכאבי-בטן. הקטנה לא הפסיקה לבכות. ביצו לפנות בוקר הוא נכנס הביתה, ורועד כולו. חיבקנו אותו ובכינו ביחד איתו."

"אחרי כמה זמן, אני לא יודע כמה, לי זה נראה הרבה, התקרב אלינו קצין מישמרה וצעק: מה אתם עושים, מטומטמים? תפסיקו להרביץ לו ותקחו אותו לבית-חולים!"

"רק או הם הפסיקו, ואחר מהם לקח אותי לשרותים ואמר לי: תשטוף את הפנים ותנקה את הנעליים שלי שי התלכלכו מהרם שלך!"

איך נער כמוו, הנחשב גבוה וחזק, התכופף וניגב את הנעל של איש מישמר-הגבול? "הייתי גמור", הורה בקול שקט. "הוצאתי ממחטה וניקיתי לו את הנעל."

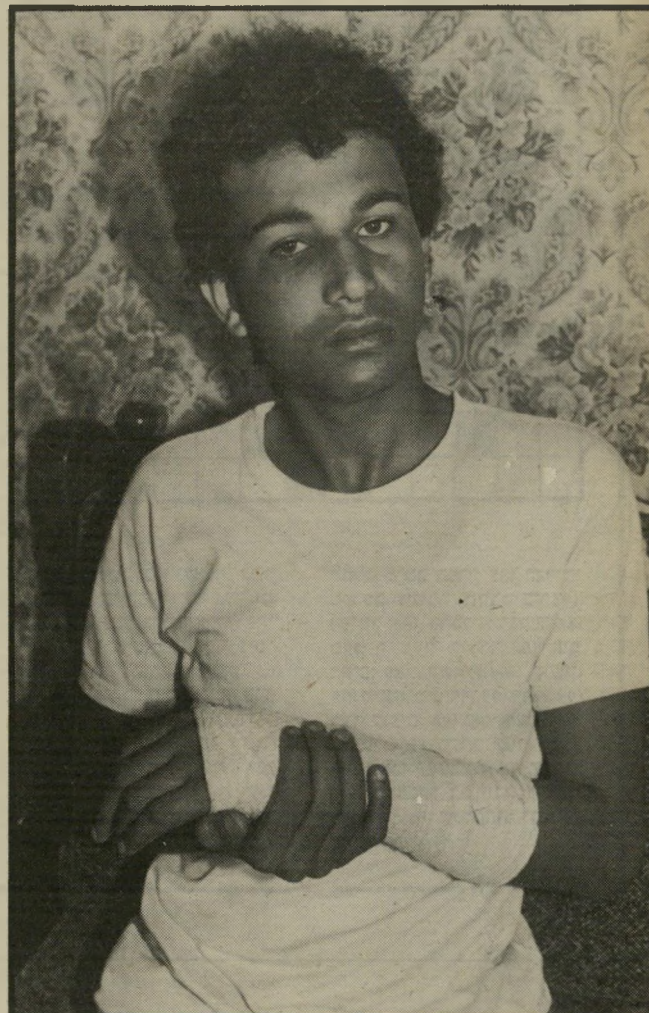
אחרי-כך היטלטל ג'ודה, עם עוד חמישה פצועים — שכולם נפצעו באותן הנסיבות — לבית-חולים וולפסון. שם ררשו אנשי מג"ב מהרירי פא כי יטפל תחילה בהם. משסירב הרירי פא לעשות זאת, העבירו השוטרים את הפצועים לבית-החולים איכילוב. למי רות התנגדות הרופא.

שעתים חיכה ג'ודה בחדר-המיון של בית-החולים איכילוב, עד שזכה

ג'ודה: "רחסו אותנו, הערבים, לחדר קטן בתחנת המישמרה. שוטר הצביע עליי ואמר: השחור הזה הרביץ לאיש מישמר-הגבול! כמעט הרג אותו מימות!"

"התכווצתי כפינה, רועד מפחד, וראיתי איך ארבעה אנשי מישמר-הגבול, עם אלות כיריים, מתקרבים אליי. הם תפסו אותי וגררו אותי לקצה פרודור והתחילו להכות אותי באלות. בכל הגוף היכו אותי. כפנים. כיריים. גב. נשכתי על הריצפה וצעקתי: אמא, תעזבו אותי, לא עשיתי כלום! הם לא שמו לב לצעקות שלי. המשיכו להרביץ. גם רכבו לי על הפנים, עד שנול לי דם. וכל הזמן קיללו."

ג'ודה משפיל את עיניו. לא מוכן לחזור, כנוכחות אמו, על הקללות. "תגיד, תגיד, ג'ודה, שכולם ירדו", רירבנה אותו נג'ואה אבו-שחאדה. "הם אמרו: ערבי מסריח, מלוכלך, אתה רוצה להרוג אותנו, יה חתיכת מאניאק, מזדיין!" נזכר ג'ודה.

ג'ודה אבו-שחאדה חבושי-זרוע (אחרי שבוע)
-ערבי מסריח, מלוכלך, יא חתיכת מאניאק, מזדיין!

כאלף מתושבי יפו, יהודים וערבים, שהפגינו נגד הכינוס ונגד כל התועבה שהוא מייצג. ג'ודה אבו-שחאדה (15), גבוה, רזה, תלמיד כיתה י"א בתיכון המקיף של יפו, הצטרף גם הוא להפגנה. "שמענו שכהנא בא ביום השלישי ליפו, והחיטנו, אני ועוד כמה מחבריי לביתה, להיפגש שם, בהפגנה."

בעיר כליכך רגיש, אך טיבעי שתוך כמה דקות התלהטו הרוחות. ג'ודה, שלא מצא את חבריו לביתה, הצטרף לחבריו מרחוב 3043. צעק. רב והוא נגרר למכונית-מישמרה שניצבה בקירבת מקום. ביחד איתו נעצרו עוד 14 מתושבי העיר, יהודים וערבים, ונלקחו לתחנת-המישמרה ביפו.

"תגוב את הנעל שלי!"

מה שקרה אחרי-כך כמו אירע באפילה במדינות-המישמרה. אבל זה קרה ביפו, ביום השלישי בערב.

נג'ואה אבו-שחאדה, אמו של ג'ודה, עדיין המומה. "בערב התקשרו איתי חברים של ג'ודה ואמרו לי שהוא בבית-חולים. התחלתי לצעוק. פחדתי שקרה לו משהו נורא. כשראתה הילדה הקטנה שלי, בת 3, את אמא שלה צועקת, פיתאום, כבתי-אחת, עלה לה החום. ונחתי אותה בבית ורצתי עם גיסי לבית-חולים. שם ראיתי את ג'ודה במצב נורא. הפנים שלו היו נפוחים. היד כאבה לו. צעקתי: מה עשיתם לג'ודה שלי? השוטר תפס אותי ואת גיסי ואמר לנו: אם לא תשתקו, נעשה לכם מה שעשינו לג'ודה!"

וזה מה שעשו לג'ודה: ביום השלישי שאחרי-הצהריים הגיע מאיר כהנא, מלווה ב-20 תומכים, לביתה של מישר פחת דבירה כיפו. אסתר דבירה בת ה-16 נעלמה, לפני שבועות אחרים, עם חברה הערבי מזה שלוש שנים, היא חרבה, ועדיין לא שבה הביתה. אמה של אסתר הזמינה את כהנא והוא הגיע, עלה על גג הבית, נאם במשך 10 דקות והסתלק.

תומכיו נשארו במקום. מולם נאספו

נער בורח, נער שני נגרר לגימ
-אתה גרוע מחיה!"